

Abstrakt

Táto literárna rešerš je zameraná na preživšie druhy pleistocénnych megaherbivorov v palearktiskej oblasti. Popisuje základné členenie herbivorov podľa trofickej niky, adaptácie spojené s typom potravy a uplatnenie Copeho pravidla v evolúcii kopytníkov. Následne rozoberá rôzne prístupy v definovaní megafauny a dôvody extinkcií veľkých živočíchov na konci pleistocénu a v priebehu holocénu. V závere všeobecnej časti zdôrazňuje význam zástupcov megafauny ako kľúčových druhov a koncepty downsizingu, s ním spojeného trofického downgradingu a myšlienku rewildingu.

V druhej časti je u losa mokrad'ového (*Alces alces*), zubra hrivnatého (*Bison bonasus*) a koňa Przewalského (*Equus przewalskii*) podľa dostupnej literatúry popísaná pleistocénna história druhu, fylogeografia a výrazná antropogénna redukcia areálu v holocéne. Napokon je preberaná história snáh o záchranu druhu a súčasné poznatky o ochranárskej genetike týchto druhov v súvislosti s prekonaným bottleneck efektom.

Kľúčové slová: pleistocénna megafauna, bottleneck, reintrodukcia, rewilding, browsing, grazing